

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena secunda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

A C T U S P R I M I

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, Ο ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ.

150 ΑΛΛ. **Τ**ί 'βη; π' με καλείτε; ΔΗΜ. Δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθη,
ὣς β' τυγῆς εἰ, καὶ μεγάλως β' δαίμονεῖς.

ΝΙΚ. Ἴθι δὴ, κάθει' αὐτῷ τέλειον, καὶ ὄ θεῶ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχῃ
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσέφομα τ' Παφλαγῶνα.

155 ΔΗΜ. Ἄγε δὴ σὺ κατὰθε ὡρῶτα τὰ σιδῆ χαμῆ.
Ἐπειτα τ' γῆν προσκυσον, καὶ τῆς θεῶς.

ΑΛΛ. Ἴδθ, τί 'βη; ΔΗΜ. Ὡ μακάρι', ὦ πλῆσιε.
Ὡ νῦν μὲν εὐδαῖς, αὐτεῖον δ' ὑπέμεγας.
Ὡ τ' Ἀθλιναίων ταγῆ τ' β' δαίμονων.

160 ΑΛΛ. Τί μ', ὦ γὰρ, καὶ πλύειν εἶς τὰς κοιλίας,
Πωλεῖν τε τῆς ἀλλῶνας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜ. Ὡ μάρε, ποῖας κοιλίας; δεῦρο βλέπε.
Τὰς γίγας ὄραῖς γε τῶνδε τ' λαῶν; ΑΛΛ. Ὅρῶ.

ΔΗΜ. Τέπαν ἀπάντων αὐτὸς δεχέλας ἔσθ',

165 Καὶ τ' ἀγροῦς, καὶ τ' λιμῶν, καὶ τ' Πυκνός.
Βελλῶ πατήσις, καὶ φρατηγῆς κλασάσις,

Δήσις, Φυλάξις, καὶ Πευτανείω λαιχάσις.

ΑΛΛ. Ἐγὼ; ΔΗΜ. Σὺ μάλιστα, καὶ δέπω γε πάνθ' ὄραῖς.

Ἄλλ' ἐπαθήθι κατὰ τῶνδε τοδὶ,

170 Καὶ κατὰθε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κίλφῳ.

ΑΛΛ. Καθωρῶ. ΔΗΜ. Τί δα; τὰ μπόρια, καὶ τὰς ὀλκῆδας;

ΑΛΛ.

vf. 156. τὸν γῆν προσκυσον] Terram adorare etiam apud Sophoclem jubet Neoptolemus Philoctetem, in Philoctete vf. 1404. εἴχῃ, προσάξας χθονα' ambula Tellure prius adorata. Et apud Comicum in Pluto adoratur terram Plutus vf. 771. Καὶ προσκυῶ γε πρῶτα μὲν τ' ἄλιον. Ἐπειτα σμύθῃ Παλλάδι κλεινὸν πίδαρ.

vf. 158. Ὡ νῦν μὲν εὐδαῖς] Dicunt etiam in neutro genere; Euripides in Supplicibus vf. 425. Ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ, Γλάσση κατασχὼν δῆμον, εὐδαῖαν ἀντοπρὶν. Quando improbus homo dignitatem habet, Detinens populam lingua, cum prius nihil fuisset. Idem Euripides etiam masculino genere hoc dixit, in Andromacha vf.

700. Σμύθῃ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμῖνοι κατὰ πρῶτον θεοῦσι δῆμῳ μύζον, ὄντες εὐδαῖαι. Cum gravitate autem in magistratu sedentes, in civitate majores se putant plebe, cum sint homines nihili. Vid. ad Aves vf. 800. Contra, τῆς. Euripides in Ione vf. 596. Μυδὸν καὶ εὐδαῖαν εὐδαῖαν ὄν κελύσσομα. Ἡ δ' εἰς το πρῶτον πῶλ' ἰσχυρῆς Ζηλῶ τις εἶνα. Nullus pretii homo ibi vocabor & contempnar, Si vero in primum civitatis ordinem ruens contendam aliquis esse. Idem in Electra vf. 939. Ἡυχῆς τις εἶνα, τοῖσι χρέμασι σθῆναι. Τὰ δ' εὐδαῖαν. — Gloriaris te aliquem esse, quia valebas opibus; at illae nihil sunt.

vf. 159. Ἀθναίων ταγῆ] Aeschylus in Prometheus vf. 96.

SCENA SECUNDA.

Senarii Iambici.

ALLANTOPOLA, qui & AGORACRITUS, DEMOSTHENES, NICIAS.

150 **B**OT. Quid est? cur me vocatis? **DEM.** Huc ades ut audias,
 Quam sis felix & valde fortunatus.

NIC. Agedum deme ipsi mensam fartoriam, & Dei
 Oraculum ipsum edoce, quomodo se habeat.

Ego autem ibo & specularor, quid faciat Paphlago.

155 **DEM.** Agedum tu, depone prius haec vasa in terram.
 Deinde tellurem adora & Deos.

BOT. En! quid est? **DEM.** ô Beate, ô opulente,
 ô Qui nunc quidem nullus es: cras autem eris maximus!
 ô Atheniensium dux fortunatorum!

160 **BOT.** Cur, ô bone, non finis me abluere istos ventriculos,
 Botulosque vendere, sed me derides?

DEM. Quos ventriculos, stulte? huc adspice:
 Ordines istos videsne horum populorum? **BOT.** Video.
 Istorum omnium tu dux & princeps eris,

165 Et fori, & portuum, & concionis:
 Senatam calcabis; & praetores amputabis,
 Constringes, in carcerem conjicies, ipse in prytaneo scortaberis.

BOT. Egone? **DEM.** Tu quidem, & nondum omnia vides;
 Sed ascende etiam in hanc mensam fartoriam,

170 Et specta insulas omnes circum circa.

BOT. Specto. **DEM.** Quid vero? emporia & naves onerarias?

BOT.

vf. 95. de Jove: ô τίς παρθε μακάρων. Notus iste
 Deorum imperator. Idem in Persis, vf. 23. παροι παρ-
 θῶν. apud Aeschylum occurrit & παρθεῖν, & παρθεῖν
 & παρθεῖν, quod est etiam apud Comicum in Lystrata
 vf. 105. Occurrit & apud Sophoclem in Antigona vf.
 1069.

vf. 160. Οὐ πλύνει εἴς τας κοιλίας. In Pluto vf. 1169.
 καὶ πλύνει γὰρ αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φέρας, τας κοι-
 λίας.

vf. 165. Πυκνός. Scholiastes: ἡ ἰκκυσίας. μετὰ δὲ
 ἐστὶ ἢ σοχίσιον, εἰ γὰρ πνύξ ἐστίν, ἐστὶ πυκνός. ἢ ἢ

πυκνός. Concionis. Est autem transpositio litterarum; si
 enim nominativus est πνύξ, oportebat genitivum esse πνυ-
 κός. sed nunc πυκνός est.

vf. 167. Ἐν πρυτανείῳ λατρεῖται. Pro δευτέρῳ. ita
 dixit παρ' ὑπόθεσιν, ut & Scholiastes monet. In Pace
 vf. 1085. ἐπιτὸ δευτέρῳ τῷ λοιπῷ γ' ἐν πρυτανείῳ.

vf. 170. Ἐν κύκλῳ. In Avibus vf. 117. καὶ γὰρ ἐπέ-
 τε καὶ Σελανταί ἐν κύκλῳ. In Vespis vf. 132. τὴν αὐ-
 τὴν καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ. Ibid. vf. 1521. ἢ πρὸς
 ἐν κύκλῳ οὐδεὶς. In Theim. vf. 670. τρέχειν κύκλῳ.
 sine praepositione. Vide ad Plutum vf. 679.

- ΑΛΛ. Ἐγωγε. ΔΗΜ. Πῶς ἐν ἑ μεγάλας ἰδαίμασι;
 Ἐν νῦν τ' ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ' εἰς Κακίαν
 Τὸν δεξιόν, τ' δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
- 175 ΑΛΛ. Εὐδαιμονήσω γ', εἰ διασφραθίσσομαι.
 ΔΗΜ. Οὐκ, ἀλλὰ ἀφ' σὲ ταῦτα πάντα πέρινα).
 Γίγνη γ', ὡς ὁ χησιμὸς ὑποσὶ λέγει,
 Ἄνῃς μέγιστ' ὦ. ΑΛΛ. Εἰπέ μοι, ἕ πῶς ἐγὼ
 Ἄλλωτοπόλλης ἄν, ἀνῆς γνήσομαι.
- 180 ΔΗΜ. Δί' αὐτὸ γάρ τοι τί το ἕ γίγνη μέγας,
 Ὅπῃ ποτηρὸς, καὶ ἄγορας εἶ, ἕ θεοῦς.
 ΑΛΛ. Οὐκ ἀξιά γ' αὐτὸν ἰσχύσειν μέγα.
 ΔΗΜ. Οἶ μοι, τί ποτ' ἔωδ', ὅλι σαυτὸν ἕ φῆς ἄξιον;
 Ζευειδέμεν τί μοι δοκεῖς σαυτὰ κελόν;
- 185 Μῶν ἔκ κελῶν εἶ καταθάν; ΑΛΛ. Μὰ τὴς θεῶς,
 Εἴμ' ἔκ ποτηρῶν γ'. ΔΗΜ. Ὡ μακάριε τ' τίχης,
 Οἷον πέποιθας ἀγαθὸν εἰς τὰ φράγματα;
 ΑΛΛ. Ἄμ', ὦ γὰρ, ἐδὲ μωσικῶν ἔπιταμα,
 Πλὴν ζευμμάτων, ἕ ταῦτα μὲν τοι κακὰ κακῶς.
- 190 ΔΗΜ. Τηπί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅλι κακὰ κακῶς.
 Ἡ δημαγωγία γ' ἕ πρὸς μωσικῶν
 Ἐτ' ἐπὶν ἀνδρὸς, ἐδὲ χησιμὸς τὴς πρόπης,
 Ἄμ' εἰς ἀμαθῆ ἕ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς,
 Ἄ σοι διδάσ' ἕ τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- 195 ΑΛΛ. Πῶς δῆτα φῆς ὁ χησιμὸς; ΔΗΜ. Εὖ, νῆ τὴς θεῶς,
 Καὶ ποικίλως πως, ἕ σαφῶς ἠηγάμ' ὦ.
 Ἄμ' ὁπόταν μάρφη βυρσάειτ' ὦ ἀγκυλοχείλης,
 Γαμφηλῆσι δράκοντα κοίλεμον, αἵματοπότῳ,
 Δῆ τότε Παφλαγονῶν ἕ ἀπόλλυ) ἢ σιοροδάλλμη.
- 200 Κοιλιοπότῳ δὲ θεὸς μέγα κεδ' ὁπάει,
 Αἶνει μὴ πωλεῖν ἀλλὰ νῆτας μᾶλλον ἔλαν).

ΑΛΛ.

vf. 173. Τὸν ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ' εἰς Κακίαν] In Nubibus vf. 361. τὸ ὀφθαλμὸν παρὰ βάλμ' εἰς Κακίαν. Euripides ad eandem fere rem verbo διαφέρει utitur in Oreste vf. 1261. δόχμια νῦν κέρας διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκείνου εἰσὶν, εἰτ' ἢ ἀλλήν ἀκοπία. Oblique nunc pupillas oculorum differt, isphite huc, deinde ad aliam speculam. utuntur & verbo κελῶν & σφίρειν & διαρρίπτειν. Vide ad Thesimoph. vf. 674.

vf. 175. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διασφραθίσσομαι] In Avibus vf. 177. ἀπολαύσομαι γ' ἐν, εἰ διασφραθίσσομαι. ex Notis Kusteri.

vf. 178. & seq. Καὶ πῶς ἐγὼ — ἀνῆς γνήσομαι;] Infra, vf. 1252. ad istum dicit Chorus: μίμητ' ἔτ

ἀνῆς γνήσομαι εἰ ἐμὲ. In istis autem locis ἀνῆς non tam sexum virilem, quam qualitates quasdam illustres significat. In Acharn. vf. 77. εἰ βυρσάειτ' ἕ ἀνδρῶς ἄγνωτος ἄνευ πρὸς πλείστα δυναμῶν καταφάσει τε καὶ πῆν. ubi Scholia: ἀνδρῶς νῦν ἀντι τῶ ἀνδρῶν καὶ γνήσομαι. Euripides in Oreste vf. 1351. ἀνδρῶς, ἕ φεβύνας κακῆς ἰσχύος. Vltros, non ignavos Phrygas invenient. Ubi Scholia: ἀνδρῶς, ἀνδρῶν. Vid. hic in Equit. vf. 391.

vf. 181. καὶ ἄγορας] Ubi vendebant, & judicia exercebant.

vf. 186. Εἴμ' ἔκ ποτηρῶν γ'] In Ranis vf. 737. τοῖς δὲ χαλκῶς, καὶ ξίνις, καὶ Πυρρίαις καὶ πορευοῖς καὶ ποτηρῶν, εἰς ἀπανία χραμῆα. Sophocles in Philoete vf. 394.

- Bot. Equidem video. DEM. Quomodo igitur non es valde fortunatus?
Etiam oculum detorque in Cariam
Dexterum, alterum autem in Carthaginem.
- 175 Bot. Sane fortunatus ero, si strabo fiam.
DEM. Imo haec omnia per te veneunt:
Fies enim, ut oraculum hoc indicat,
Vir maximus. Bot. Dic mihi quomodo ego,
Qui botulorum venditor sum, vir fiam?
- 180 DEM. Ob id ipsum enim fies magnus,
Quia malus es, & unus e foro, itemque audax.
Bot. Non postulo ego me esse potentem, neque dignum judico.
DEM. Hei mihi, quid est quod te negas esse dignum?
Videris mihi aliquid boni tibi conseire.
- 185 Num ex bonis & probis es prognatus? DEM. Imo per Deos juro,
Sum ex malis prognatus. DEM. ô. Fortunate (*beate hac fortuna*)
Quanta tibi commoditas accidit ad res gerendas (*republicam admini-
strandam*)
Bot. Sed ô bone, nec musicam (*artes liberales*) scio,
Praeterquam legere, nec id satis bene.
- 190 DEM. Hoc solum nocet tibi, quod vel male legere scis.
Tribunitia enim potestas non doctum
Amplius competit in hominem, nec bene moratum,
Sed in rudem & sceleratum: tu vero noli negligere,
Quae tibi dant in vaticiniis Dii.
- 195 Bot. Quomodo itaque dicit oraculum? DEM. Bene, ita me Dii ament,
Variisque modis & perspicue per imaginem subindicat rem:
Verum cum prehenderit coriaria aquila unco rostro praedita
Maxillis draconem stupidum, potorem sanguinis,
Sane tunc Paphlagonum quidem muria alliata peribit.
- 200 Botulorum autem venditoribus Deus magnam gloriam largitur,
Nisi forte maluerint botulos vendere.

Bot.

vf. 384. *σπερ τὴ κακίῳ καὶ κακῶν Ὀδυσσεύς.* A pessimo illo & ex improbis prognato Ulyssæ.

vf. 188. *Ὀὐδὴ Μουσικὴν ἐπιστάμεν.* Scholiastes: ὅτι Μουσικὴν τὴν ἐγκύβλιον παιδείαν φησὶ γράμματα δὲ, τὰ πρῶτα στοιχεῖα. Musicam dicit, triviales scientias; literas autem, prima elementa.

vf. 189. *Κακὰ κακῶς.* Proverbiale esse dicit Scholiastes. Supra, vf. 2. & alibi saepe.

vf. 196. *Σαφῶς ἐννοῦμένῳ.* Bene & Frischlinus vertit: Perspicuis ambagibus, id est, Palam obscure. σαφῶς λέγειν & αἰνῆσαι contraria sunt; Aeschylus in Prometheus vf. 832. *Ἴσ' ἦν σὺ λαμπρῶς κ' αἰνῆσαι αἰνῆσαι*

Προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δέμαρ μέλλω' ἴσασθαι —

A quibus tu clare & non aenigmatico salutata es incluta Jovis futura conjux. Ibid. vf. 611. *Λέξω τὸρῶς σοι πάν, ὃ, τι χρῆζε μᾶθῖν, ἐκ ἐμπρόσω αἰνῆματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ, ὅσπερ δίκαιον πρὸς φίλῳ εἶχεν εἶμα.* Dicam tibi plane rem omnem, quam scire appetis, non ambages nectens, sed sermone simplici, ut aequum est ad amicos se aperire. Hinc *ἀσαφῶς* & *αἰνῆσαι* idem est; Sophocles in Oedipo Tyranno vf. 447. *Ὅτι πάντ' ἄγαν γ' αἰνῆσαι κἀσαφῶ λέγει.* Vide ad Ranas vf. 61.

vf. 198. *Γαμμηλῶσι.* Scholiastes: *σπαρῶσι.*

vf. 199. *Δὴ τῶς.* Ita Edd. priores, non *Νῆ τῶς.*

- ΑΛΛ. Πῶς εἶν' ἄρα ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν, ἀναδίδασκέ με.
 ΔΗΜ. Βυρσαίτη μὲν, ὁ Παφλαγῶν ἔσθ' ἔτοσι.
 ΑΛΛ. Τί δ' ἀγκυλοχέλης ἐστίν; ΔΗΜ. Αὐτὸ περ λέγεις,
 205 Ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων Φέρει.
 ΑΛΛ. Ὁ δράκων δὲ ἄρα τίς; ΔΗΜ. Τῆτο ἀειφαιέζατον.
 Ὁ δράκων γὰρ ἔστι μακρὸν, ἀλλὰς τ' αὖ μακρὸν.
 Εἶθ' αἵματοπόωτης ἐστίν ὁ, τ' ἀλλὰς, χῶ δράκων.
 Τὸν εἶν' δράκοντα Φησι τ' βυρσαίετον
 210 Ἦδὴ κρατήσῃν, αἴκε μὴ θαλφθῆι λόγῃς.
 ΑΛΛ. Τὰ μὲν λόγῳ αἰκέλλη με; θαυμάζω δ' ὅπως
 Τὸν δῆμον οἶός τ' εἶμ' ἐπιπροπύθειν ἐγώ.
 ΔΗΜ. Φαυλότατον ἔργον ταῦθ' ἀφ' οὐκίς, πῶς;
 Τάρα τίς, καὶ χροσθὺ ὄμω τὰ παράγματα
 215 Ἄπαντα, καὶ τ' δῆμον αἰεὶ παροσποιῶ,
 Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
 Τὰ δ' ἄλλα σοὶ παροσποιῶ δημαγωγικῶς,
 Φωνὴν μαρὰ, γέροντας κακὸς, ἀγοραῖα εἶ.
 Ἐχεις ἄπαντα τὰ παρὸς τ' πολιτείαν, ἀ δέῃ,
 220 Χρησμοὶ τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
 Ἄλλὰ φερανῶ καὶ σπένδε τῶ Κοαλέμω,
 Χῶπως ἀμυνεῖ τ' ἄνδρα. ΑΛΛ. Καὶ τίς ζύμμαχος
 Γεήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλῆσοι
 Δεδίασιν αὐτὸν, ὁ, τε πένης βδύλλῃ λεῶς.
 225 ΔΗΜ. Ἄλλ' εἰσὶν ἰπποῖς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
 Μισθόντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 Καὶ τ' πολιτῶν οἱ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ,
 Καὶ τ' θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
 Καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν, χῶ θεὸς ξυλλήθη.
 230 Καὶ μὴ δέδιθ' ἔγχε γὰρ ἔστιν ἐξαικασμένον.

Υπό

vf. 205. Ἀγκύλαις ταῖς χερσίν] Ita exponit vocem ἀγκυλοχέλης quasi composita sit, non ex χεῖρ, ut revera est; sed quasi ex χεῖρ nempe quasi balbutiens dixisset ἀγκυλοχέλης ut supra Κλαυδίαν pro Κλαυτίαν vf. 79. In Vespiis vf. 42. Ἐδὸς δὲ μοι θῆρας αὐτῆς ἀλλήλων Χερμαὶ καθύσθαι, τὴν κεραιὴν κίρακα ἔχον. Εἶτ' Ἀλκιμάδης εἶπε παρὸς με τραυλίζου. Ὅλας θῆρας τὴν κεραιὴν κίρακα ἔχου.
 vf. 211. Τὰ μὲν λόγῳ αἰκέλλη με] Euripides in Ione vf. 685. Οὐ γὰρ με στανὶ θύσασθα. Non enim mihi blandiantur (non placent) haec oracula. Verbum αἰκέλλω cum Synonymis occurrit supra vf. 48. In Theophr. vf. 894. Ἄλλ' ἀσπασε αἰκέλλη τι κατ' ἴαν ἔμην. Μὴ φέδουσι, ὦ Ζεῦ, τ' ἰσπίδου ἐλαπίδου.

vf. 217. Τὰ δὲ ἄλλα σοὶ παροσποιῶ] Locum hunc imitatus est Nicolaus, (Damascenus in Comœdia quadam, ut videtur) apud Stobaeum XIV. loquitur autem Parastus: Οἴμαι δὲ ἰκανοὶν εὐθιτοῖς παρὰ γὰρ ἀνάγκη, Παιδὸς, γιγόντων πάντα γὰρ παροσποιῶ μοι ὅσα ἀπὸ ἔχου τελλότρια δεσποῦντα θεῖ. Διμῶς, ἀπαιτία, τίμα, γαστρε, ἀργία. Puto me aptum ad has res, o pueri, esse: omnia enim adsunt mihi, quaecumque habere oportet de alieno coenante: fames, desperatio, audacia, venter, desidia.
 ,, vf. 218. Φωνὴν μαρὰ] Ad hunc locum respexit Greg. Naz. Epist. LVII. τὸ γὰρ αἰγίνεσθαι εἰδέναι καὶ κατὰ γέροντας ἄλλ' εἰδὲ σὺ δὲ κινεῖς σοι, εἰδὲ γέροντας κακὸς, καὶ ἀγοραῖα εἶ. εἰδὲ τι τέτοιον ἔχεις, ἢ ἰσπῶ συντόμας, εἰς πλάτην τ' ἀγοραῖον δημικροῖον εἰς δὲ ,, μα-

BoT. Quomodo ergo haec ad me pertinent? edoce me.

DEM. Coriaria quidem aquila est Paphlago iste.

BoT. Quid vero significat, est adunco rostro praedita? DEM. Idem quodammodo dicit;

205 Quia iste curvis manibus, quod rapit, aufert.

BoT. Sed draco quorsum spectat? DEM. Illud quidem planissimum est, Draco enim est longum quiddam, botulus itidem longum.

Deinde fanguinis potor & botulus est, & draco.

Itaque draconem ait coriariam aquilam

210 Jam superare posse, si maledictis non cedat.

BoT. Vaticinia quidem ista mihi favent; miror autem qua ratione Aptus sim ad reipublicae curam sustinendam ego.

DEM. Levissimum est negotium: ea quae nunc facis, fac,

Turba, implica, ut intestina soles, ita res

215 Omnes, semper fac plebem tuam,

Adhibitis verbis coquinariis quasi condimentis.

Cetera omnia tibi adsunt ad conciliandam plebem:

Vox dira, natura malus es, forensis es:

Habes omnia, quae necessaria sunt, ad rempublicam administrandam.

220 Oracula conveniunt, & ipsum Pythicum Phoebi.

Sed indue coronam & lita Coalemo,

Et vide, ut probe obsistas huic homini. BoT. Et quis adjutor

Erit mihi? nam & divites

Metuunt eum, & paupercula tremiscit plebs.

225 DEM. At sunt equites mille, viri boni,

Qui oderunt ipsum, & opem ferent tibi,

Et civium quotquot boni sunt & probi,

Et ex spectatoribus quisquis est cordatus,

Et ego cum ipsis, & Deus adjutor erit.

230 Et cave timeas; non enim repraesentatur ipse:

Prae

μαζωγίας Ἀριστοφάνει. Nam posse erubescere non est
 rhetorum; sed nec vox tetra tibi est, nec male natus,
 nec forensis es: nec quicquam horum habes, ut breviter
 dicam, quibus format Agoracritum ad Plebem regendam
 Aristophanes. Pro ἀγοραίων διαμέριτον legendum esse
 hic Ἀγοραῖον, id quod ex Comico vl. 1252. pa-
 ter, monuit Cl. Kusterus, qui haec annotaverat ex
 Pauli Leopard. Emend. Lib. XV. cap. 20.
 vl. 220. Τὸ Πυθικόν] Subintelligitur μαρτίον. Sopho-
 cles Oedipo Tyranno vl. 250. — ὅτι τὸ Πυθικόν ἐστὶ
 Μαρτίον ἕξτενον ἄλλως ἰμοί. Ut mihi Pythicum Dei ora-
 culum jam significavit.

vl. 221. Ἄρῃς τῶ Κραταύου] Nempe quasi stultitiae
 Deo alicui. Infra vl. 630. plures Deos fictitios hujus

farinae invocat iste ad quem haec dicuntur: Ἄρῃ δὲ
 Σιτακί καὶ Πιρακί, ἢ δὲ ἄρῃ, Βεροχαιοί τε, καὶ Κό-
 γαιοί καὶ Μίδωες.

vl. 225. Ἴωνοίσι δὲ ἀγαθαὶ χίλιοι] Scholiastes in-
 fra ad vl. 624. ubi de tribus ordinibus agit, in quos
 Populus Atheniensis dividebatur: Ἴωνοίσι δὲ αὐτὸς ἀνό-
 μαζον, διὰ τὸ δόρασθαι, εἰ πῶς αὐτοῖς χρῆσι γένεσθαι,
 Ἴωνον ἕκαστον αὐτῶν πρῶτον. Ἐξεν δὲ τὸ μὲν πρότερον
 χίλιοι ἀνομίον ἔσσι δὲ μετὰ ταῦτα, τὸ πάλαιον κληθὲν
 βίβλας, ἐξένοντο διακίσει πρὸς τοὺς χίλιος. Equites au-
 tem eos vocabant, quia possent, siquando ipsi opus sit, unus-
 quisque eorum alere equum. Erant autem prius numero
 mille; sed isti postea, civitate crescente, facti sunt du-
 centi supra mille.

Ἵπὸ ἕ δέος γ' αὐτὸν ἐδδείς ἤθελε
 Τῶν σκυλοποιῶν εἰχάσαι πάντως γε μίω
 Γνωσθε] τὸ γ' ἑατρὸν δεξιόν.

ΝΙΚ. Οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ἰαμβικοί, καὶ Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ
 Καταληκτικοὶ, καὶ ἄλλοι.

ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

235 ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τὸς δώδεκα θεὸς, χαίρησεν,
 Ὅπῃ πῖ τὰ δῆμα ξυνώμυτον πάλα.
 Τῆτι τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήμιον;
 Οὐκ ἔστι ὅπως ἔ Χαλκιδέας ἀφίσατον.
 Ἀπολείδων, Σπθανεῖδων, ὦ μισρωτάτω.

240 ΔΗΜ. Οὐτῶ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς, ὦ γυνάδα
 Ἀλλαντοπᾶλα; μὴ προσδᾷς τὰ ἀράγματ' α.
 Ἄνδρες ἰπποῆς ὄψα γίγνεσθε· νῦν ὁ χαίρος. ὦ Σίμων,
 ὦ Παιαίπ', οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνε, καὶ παρατρέφε πάλιν.
 245 Ὁ κοινογτὸς δῆλ' αὐτῶν, ὡς ὁμῶς προσκειμῆναι.
 Ἄλλ' ἀμύνε καὶ δίωκε, καὶ προπιλῶ αὐτῶ ποῦ.
 ΧΟΡ. Παιε παιε τὸ πανῆρον, καὶ παραξιπώσρατον,
 Καὶ πελῶνιου, καὶ Φάραγθα, καὶ χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 Καὶ πανῆρον, καὶ πανῆρον πολλάκις γ' αὐτ' ἐρῶ.
 250 Καὶ γ' ἔστ' ἢν πανῆργ' ἢν πολλάκις τὸ ἡμέρας.
 Ἄλλὰ παιε, καὶ δίωκε, καὶ παρατρε, καὶ κίκα.

Καὶ

vf. 234. Οἶμοι] Euripides in Cyclope vf. 192. Οἰ-
 ποῖσι Κύκλωψ ὁδ' ἐχθροῖσι πῖ δρᾶσμεν; Ἀπολάλαμεν
 γὰρ, ὡς γίγνεσθε πρὸς χεῖρ' ἑατρῶν;
 vf. 240. Οὐτῶ, τί φθίγεις; εἰ μενεῖς;] In Pluto vf.

439. ἔστ' ἢν πανῆργ' ἢν πολλάκις τὸ ἡμέρας, εἰ παρεμνεῖς
 vf. 243. Οὐκ ἐλάττε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;] Quasi de
 acie instructa loquatur; sic in Avibus vf. 353. πῶ 'σθ'
 ὁ ταξίσεσθ'; ἰπαγῆτα τὸ δεξιὸν κέρας.

Prae metu enim ejus nullus voluit
 Artifex personam effingere: perfacile tamen
 Cognoscetur; nam spectatores cordati sunt.
 Nic. Hei misero mihi, Paphlago egreditur.

SCENA TERTIA.

Senarii Jambici, & Septenarii Trochaïci Catalectici, & alii.

CLEO, DEMOSTHENES, ALLANTOPOLA, CHORUS.

235 **C**L. Haud impune, ita me duodecim illi Dii ament, feretis,
 Quod in plebem conjurastis dudum.
 Istud Chalcidicum poculum quid vult sibi?
 Non potest fieri, quin Chalcidensibus defectionis auctores sitis.
 Peribitis, moriemini, sceleratissimi.

240 **D**EM. Heus tu, cur fugis? non manebis, ô egregie
 Botulorum venditor? ne prodas negotium.
 ô Equites adeste, tempus est. ô Simon,
 ô Panaeti, nonne agitabitis equos ad dextrum cornu?
 Prope adfunt viri: sed defende, & revertere rursus.

245 Apparet pulvis, quem prope imminentes excitant.
 Sed defende, pelle, & in fugam eum conjice.

CHOR. Caede, caede veteratorem & perturbatorem ordinis equestris,
 Et publicanum, & abyssum malitiae, & gurgitem rapinarum,
 Et veteratorem, & veteratorem: identidem enim hoc dicam:
 250 Nam iste nequam & veteratorem egit saepe quotidie. (uno die)
 Sed verbera, pelle, perturba, age, rue,

Et

vf. 249. Πολλὰ κτε γὰρ ἀπ' ἱρῶ] Euripides in Hippolyto vf. 664. Ὀλοισθὶ μισῶν δ' ἔπειτ' ἰμπλησθῆσομαι Γυναικας, ἂν εἰ φροσὶ τις μ' αἰεὶ λέγων. Ἄσὶ γὰρ εἰ πως σὶσὶ κακίην κακῆ. Perentis; nunquam enim

sariabor odio mulierum, nec, siquis dicat me id semper dicere; nam semper illae sunt malae.

vf. 250. Ἄλλὰ πᾶσι] In Nubibus vf. 1511. ὁμοίως βδύλλε, πᾶσι, πολλῶν ἔγχεα. Vide Acharn. vf. 280.
 Λ α α α